

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

Avuy 11 Novembre.—El Patrocini de Nostra Senyora, S. Martí b. y cf. y san Mena mr.

Dill. 12.—S. Martí p. y mr. y S. Diego de Alcalá cfr.

Dim. 13.—S. Estanisláu de Koska y san Homobono cfrs.

Dimec. 14.—S. Serapi mr. y S. Rufo b.

Dij. 15.—S. Eugeni bisbe y mr. y S. Leopoldo emperador cf.

Div. 16.—Sts. Rufino, Elpidi, Eustaqui y companys mrs.

Dis. 17.—Sta. Gertrudis vg. y S. Gregori Taumaturgo b.

QUARANTA HORES.—Continuan en la iglesia del Inmaculat Cor de Maria.
—La exposició de S. D. M. comensa á las cinch.

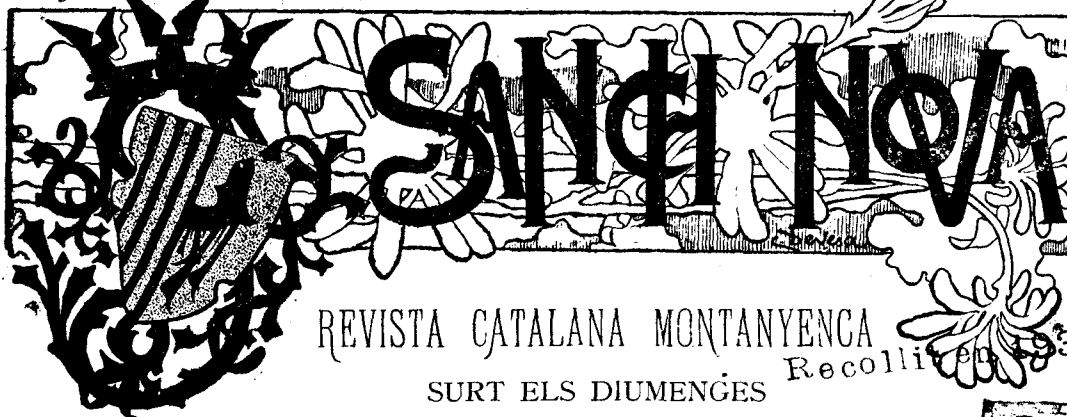
MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	17'00	Ptas.
Mastay.	16'00	«
Blat de moro	15'00	«
Fajol.	12'50	«
Mill.	14'00	«
Panis.	15'00	«
Mongetes.	25'00	«
Fabes.	15'00	«
Besses.	18'50	«
Llubins.	41'00	«
Patates (carga).	08'00	«
Ous (dotzena).	01'40	«

Núm. 20.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. 5'00 Pessetes

Semestre.... .. 2'50

Pago adelantat.

BIBLIOTECA
PÚBLICA

SITUACIÓ.

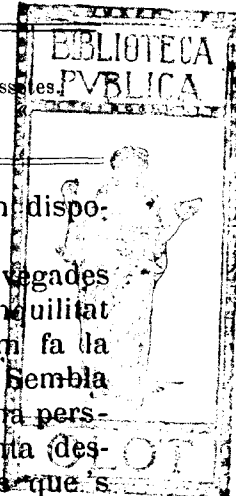
Hi han épques tan difícils pera la premsa periòdica que fins la premsa ignoscenta y casulana com es la nostra se 'n ressent y se troba del tot perturbada, per més que no habém trencat may cap plat ni escudella ni 'ns ocupém de res més que de conversar ab els nostres convehins que volen escoltarnos, de coses que á nosaltres y á ningú més interessan. Hem rebut una comunicació en que en termes correctíssims se 'ns prega de no inmiscuirnos pera res en l' actual trasbals y s' espera de nostre patriotisme que 'ns abstindrém de fer comentaris, donar notícies, ni contribuir per cap medi directe ni indirecte á fomentar la revolta de quatre insensats, etc., y nosaltres ens hem adonat are de que ja 'n fa molt de temps que 'n soms de patriotes ja que no 'ns atrevim ni á dir que l' ànima sia nostra.

No hi havia donchs necessitat de la amabilíssima y atenta comunicació que 'm rebut, (veritat es que després d' aquestes finures de llenguatge ve un párrafo que parla d' alló de les *facultades extraordinarias*) pera que

fessim bondat, donchs e.tém disposats á ferne tot lo possible.

La veritat es que poques vegades s' havia observat major tranquililitat en nostra encontrada. Tothom fa la seva tranquilament y calla. Sembla que admirat tothom de la bona perspectiva d' hivern que 's presenta després de les negrors y tristeses que 's dibuixavan al comensament de la vaga tan felisment acabada, se dongui ja per satisfet y no vulga saber res de res. Inútil seria per altra part volguerse enterar, ja que la ignorancia es universal y la aixeta de la informació, que 's la premsa, fa temps que 's estroncada ó sols raija de gota en gota.

Per lo demés, de nostra comarca res ne dirém perque res ne sabém y encara que ne sabessim res ne diríam. Desde que 'l dia 3 del corrent se tancá per ordre gubernativa el *Circulo tradicionalista*, verificantse en son local un resistre minucios que cap resultat doná y que una operació igual y ab identich resultat, segons se 'ns diu, se verificá en altre circol d' igual calificació de Castellfollit, creyém que no ha succehit res més aquí, digne de figurar en els anys d' aquesta que podrém dirne la carlinada petita.

Si es que á carlinada arriba, que encara no ho sabem y si hem de judicar per lo que aquí hem vist encara ne dubtém més, ja que no hem vist res, ben res. Es á dir, si, hem vist que en certes hores no 's vey a cap soldat en lloch, que 'ls quefes no anavan vestits de estar per casa com avans, que s' ha elevat la categoria de nostra estació telegráfica de servey limitat qu' era á *servicio permanente*, (es á dir, s' ha declarat permanent á l' únich empleat que hi ha), pero fora d' aixó res més y encara de tot aixó no n' hem entés res ni hauríam sabut per qui anava si no ens ho haguessin dit. Si no fos per la baixa de *la bolsa* (que are sembla que ja 's torna á reposar, alabat sia Deu per sempre) y per la falla d' aygua al riu, encara no sabríam que hagués succehit res anormal, si be que pensém que ab aixó de la falla d' aygua poch hi tenen que veure 'ls carlins.

Sols una confessió volém fer als lectors, y'á ningú més que á n' ells. Aquest article, per no caurer en pecat, l' hem hagut de confeccionar á correu y per lo tant dissimulin de la mala lletra.

X.

UNA ASCENSIÓ AL VESUBI

El Vesubi está situat á uns 10 kilómetres de Nàpoli en direcció del S. E. Es una montanya aislada de figura sensiblement cónica y que en sa base se li calcula una circumferencia de uns 40 kilómetres y te una elevació de 1200 metres. Forma dos puigs un d' ells una mica espatat anomenat la Somma y altre més alt afectant un cono truncat casi perfecte; en aquest hi ha el cràter del volcán y se senyala

pel mantell de boyra que ordinariament l' envolta. Cuan el vent esbargeig aquest mantell, apareig neta y clara la fumera del volcán.

Anys enrera, l' ascensió al cràter era una empresa atrevida que sols duyan á cap els científichs ó els excursionistes atrevits, alguns dels que, conta la historia hi perderen la vida. Ja de molt temps, se facilitá l' accés construhint una carretera fins á un putxet anomenat la hermita, hont posteriorment s' hi instalá l' observatori. Avuy aquesta carretera porta comodament fins á la basa del cono, hont hi ha instalada la estació inferior del funicular que 'n nou minuts transporta al excursionista fins al peu del cràter. De tal manera, la visita es avuy accessible fins á les dones y á les criatures y si no fos que la companyia del funicular y 'l govern hi han acumulat obstacles d' altres ordres, aquella posant caríssim el passatge y aquest posanthi guardes, elevats drets de visita y autorisant un estol de guies (sens qual companyia está prohibit atansarshi) que cauhen com mosques sobre 'l visitant, jo crech que acabarian els napolitans per anarhi á torrar les castanyes de Totsants.

Aixís y tot, se contan per dotzenes les visites diaries. La companyia Coks que 's la que explota el funicular, te establerts viatges desde Nàpols á totes hores del dia y fins de nit á l' histiu y si 's paga be fins illumina eléctricament el cràter. Ja no 's pot demanar major falta de respecte. S' entén, aixó cuan el monstre reposa, que cuan s' enverina ja son figures d' altre paner.

Eram tres companys que resolguerem empendrer la visita, entre ells una senyora. Disposant de temps limitat pera tanta cosa com teniam desitg de veurer, eran ja vers les ca-

torse (i) quan sortiam de la estació de Portici de retorn de Pompei y pre-niam un carruatge tirat per tres cavalls que debia conduirnos fins al funicular y esperarnos allí pera retornarnos á Napoli. Emprunguerem al pas la llarguissima pujada per un carrer interminable, casi sempre seguits de gent que parava la má y al sortir á despoblat eram ja á tres *quarts de quinse*.

Un oloti s' ha de veurer per forsa sorprés de la semblansa d' aquelles terres ab la nostra. Una volta fora de poblat y tant bon punt s' entra en el terror volcánich, cap esforços d' imaginació costa figurarse que s' está pujant la montanya de Batet, per exemple, excepte que aquí no hi ha una carretera tant platxerosa. Les mateixes parets de pedres negres, deslligades y cobertes de molsa verda ó líquen cendrós, la mateixa terra morena y grassa, les mateixes venes gredoses en els desmunts y fins la mateixa profusió de masies escampades aquí y allà. Potser la vegetació es més opulenta en nostra montanya, ni s' hi veuen allí nostres abundants conreus de cereals. En cambi allí abunda moltíssim més la vinya emparrada, com la del Badatosca, de ahont se extréu el *lacryma Christi* de fama universal. La vegetació espontánea que voreja 'ls camins es ben be germana de la nostra.

A mitja montanya varia per complert el paisatge. Les erupcions extraordinaries del volcán han buidat mars de lava fosa que baixant montanya avall ha cobert y esterilitat les terres que sigles de repós havian tornat fértils. Fins aquí va arribar la erupció del 72, allí la del 50, aquella

es la del 61, va dient el guia tot mostrant terribles devassalls de lava recargolada, semblants á un riu furios petrificat de sobte. Les fondalades son les més perjudicades ja que per elles s' hi escorra la pasta bullenta més fàcilment. Dels cayres, alguns s' han salvat de la devastació fins un tros muntanya amunt. El pujol en que está situat l' observatori, ve á formar com un oassis de vegetació en mitg d' aquell desert de lava.

Per fi, la carretera entra de plé en el camp de desolació que envolta 'l cono y sembla que un vel de tristesa cubreix l' esperit. Ja 'ls coneixém, els olotins, els camps de runes volcániques, els llits de bassalt y les negres grederes, més aquí l' acció dels sigles ha esmolat les arestes, els líquens y molses han encatifat les tosques, els detritus acumulats als fons de les esquerdes s' han convertit en terra fertilisada y en el menos privilegiat terror s' hi veu creixer per entre 'ls crenys ufanosa la gódula y 'l barballó. Allí l' inmensa massa de escories vomitades pel volcán se presenta ab tota l' aspresa del cagaferro eixit de la farga, se percebeixen les gropades de materia pastosa que 's precipitavan rostos avall formant cascates y rebeitgs y que al refredarse s' ha escribillat y engrunat de per tot arreu, sens que l' acció admosférica hagi tingut temps de endolcir sa superficie esponjada y grafallosa. En alguns indrets la greda fina del inmens depósit del cono superior acarreuada per les aygues ha format platjes y planells que trenca les esgarrifors de la massa congelada. Aixó y les taques d' un líquen blanquinós que invadeixen els residuos de les erupcions més antigues son la primera acció de la mare naturalesa que sempre tira á cubrir les estérils nueses de sa filla la terra. Els líquens forman

(i) Les dues de la tarda. Es d' advertir que á Italia el rellotje te vintiquatre hores.

el primer llebat de la terra vegetal que trobarà cos en la greda pulverisada, després dels líquens vindran les molsses preparant y abonant el terrer pera les primeres invasions de les plantes baixes que aniran enriquint la terra de humus fertilisat. Deixeu passar algún temps..... una dotzena de sigles per exemple y veuréu aquelles vessants cobertes de nou d'ufanós bosch; ¡heu! si no us canséu d'esperar y si noves erupcions no venen á esterilisar de nou els esforços lentos pero progressius de la naturalesa.

A mida que 'ns acostavam als mil metres d'elevació, l'espectacle s'anava tornant immens, esferehidor. El sol se n'anava á la posta darrera d'un grop tempestuós que trencava la unitat d'un cel seré y lleugerament calitjós; ja no se veya casi, sols se l'endevinava pel esclat de foch ab que enribetava els núbols que li feyan de pantalla y per l'ample estela lluminosa que projectava sobre la superfície del mar que circunda y besa 'ls peus de la montanya. Aquest tenia 'l mateix valor del cel, de manera que esborrada la línia del horitzó y confosa la terra baixa dins la mateixa boyrina daurada sense que 's distinguessen les sinuositats de la la platja ni 'ls accidents del repéu de la montanya, tot se fonia en la mateixa buydor transparenta; els barcos semblavan penjats en l'espai com en els paysatges japonesos y sols la grandiosa mole volcánica hont sentavam les nostres plantes destacantse durament sobre 'l fons lluminós que l'envoltava, apareixia sólida, opaca, d'un negre verdós que li davan els raits del sol ponent, flotant silenciosa, com un bólit apagat per les immensitats del espai. Allí se sentian les esgarrifances dels grans desastres geològichs y com una mena d'anyoransa del mon dels vius que talment sem-

blava perdut y quals ofegades remors sortian del fons del abim portades per un eco llunyá.

MARIÁN VAYREDA.

(Acabarà.)

L' ENTERRO DE L' AYMADA

A mon benvolgut amic don Pere Llosas

Setse anys tenia no més aquella noya quan, traydora, vingué la mort á endürsenhi sa vida tan estimada.

Ses qualitats la feyan superior á moltes altres noyes; era com la flor més apreciada d'un jardí per sa bellesa y per ses virtuts.

Molt gaya en vida, mes avuy, que jau dins del bagul, deu esser igual á tantes, á totes les que baixan á la tomba.

Un bagul blanch com sa ignoscencia, posat en el carrer devant sa casa, tapava 'l cadavre y li servia á la vegada de vestit per sempre més.

Anavan á enterrarla. Nòmbrosa gentada que volia acompanyarla en son darrer camí 's descubri respectivament al sonar planyivol el responso.

Al cementiri arribá l'enterro; la tristor 's deixava veurer en tots els rostres dels acompanyants, pero la aflicció profunda la tapava un vel negre mullat per moltes Hágrimes que havia vessat la mare de la morta.

Els capellans entonaren cantichs d'esglesia que ressonavan tristos com els gemechs de la mare y s'en anaren murmurant molt baix fatidiques sentencies.

Una estreta de má á la parentela de la morta doná cada un dels que l'acompanyaren á sa eterna morada, volguent dir; també nosaltres sen-

tim la desgracia, també nosaltres trovarém de menos á la tendre espiga que segá la dalla de la mort.

Y mentres tothom se 'n tornava, hi arribava ab precipitat caminar tot suat d'angoixa, un jove com de divuyt anys.

Al véurerlo exclamá un, ¡pobret tant que l'estimava!

Aquesta paraula expressaba un misteri; el tó ab que la pronunciá un greu sentiment.

Tot ho vaig entendre; aquell jove era l'aymant de la que veniam d'ep-
terrorar.

En arribant á la ciutat dels morts, llessá un crit llastimós y tirantse sobre el bagul, abrassantlo fortament y regantlo ab llágrimes amargues cridava: ¡jo 't vull veurer per última vegada..... encar t'estimo més que may, Sumpta... per resucitarte donaría alegrement ma vida!

¡Morta! ¡morta l'esperansa que era ma sava, morta l'alegria que ta presencia 'm donava, tot mor per mí!

¡Ab Deu siau felisses ilusions que 'n jorns de benhauransa alegraren ma imaginació!

¡Ab Deu siau festívol jochs que ab tú repartía en ma daurada y riallera infantesa!

¡Ab Deu siguis amor meu, llum hermosa de mon pervindre!

.....

Avans d'anarsen, posat dret al costat de la mortalla de l'aymada y com per darli l'últim adeu digué: ton cos ha mort pero ton recort no morirá may per mí; ta imatge xamosa, les dolces hores passades prop teu sentint de tos llavis promeses que m'obrian un paradís y l'amor que t'he portat sempre, no morirán may, viurán tots els dies de ma vida en mon pensament, fresch com les matinades d'Abril.

Felis, sense tú no ho seré may, per-

que tú y solsament tú ets estat sempre ma felicitat!

Ab tú pensaré eternament, prop del teu fossar hi plantaré un roser que creixerá ufanós regat ab el meu plor, besaré ses flors que farán la flayra més agradable que totes les flors ple-
gades..... dins de mon cor t'hi alsaré un altar y serán ses flors les sempre-
vives.

.....
.....
.....

Un jove inmóvil com una estatua, barret en má, murmurava algunes paraules; resava y en aquell reso hi concentrava tota la meditació; de sos ulls flexats sempre allí mateix ne sortian dues llágrimes.....

Estava ben sol, al seu costat tot era trist, fins el dia que feya.

Les bromes ho cubrián tot, de tant en tant comensava á caurer alguna gota; de les montanyes ne baixava una espesa boyra que portava pluja, anantles tapant y envolcallantho tot... tot menos uns fantasmes que 's veyan allá lluny..... molt lluny posats en contacte ab la nuvolada.....

Eran els xipres del cementiri, guardians de la mort que alsavan altívols son brancatje, guardavan avars l'aymada d'aquell jovincel, que pert ab ab ella l'amor.... l'afecte més sagrat de l'ànima.

LLUIS TORRAS.

SECCIÓ COMARCAL.

SANT ESTEVE DE BAS. 7 de Novembre.

Per aquí les cullites están acabades habent sigut bones y abundants, ara tothom está enfeynat en les sembres aprofitant els hermosos dies que fan.

Es molt deplorable l'estat d'abandono en que 's troba 'l tros de carretera que va de Bas á Sant Feliu, tant que quasi es impossible transitarhi; tant es aixis que aviat entre 'l mal estat del cami y la falta de vigilancia, el passatger que vulgui anar per dit punt ja cal que primer se confessi, com-bregui y extramuncibi per si acás.

Respecte al correu encara segueix tant mal ó pitjor, puig son molts els dies que no rebém diaris, tal vegada ho fan perque no tinguém cap mal rato llegint tot aixó que ara passa per Catalunya, si es aixis, que Deu els hi prenga en be tots els mals y perjudicis que causan.

Fa dos dies que ab motiu de les actuals circumstancies ens han tret la Guardia Civil per reconcentrarlos en altre punt, deixantnos á nosaltres del tot abandonats, hora 'seria que 'l poble de Bas deixés de pagarlos hi la casa Quartel, puig un dia per una cosa y demá per un altre, passen quasi tot l'any fora y nosaltres que paguém la casa soms els més abandonats y els que menos beneficis ne trayém.

El corresponsal.

CRÓNICA LOCAL.

Se 'ns ha comunicat que resoltament demá s'obra lo *Gimnàs Oloti*, comensant les classes de senyoretas de dos quarts de 6 á dos quarts de 7, la de noys de 7 á 8 y d' homes de 8 á 9.

Pera inscripcions y demés detalls dirigirse á don Eveli Barnadas y don Pere Bover, metjes.

Nostre bon amich el reverent don Lluís Burch, vicari d'aquesta parroquia, que de retorn de Ròma caygué malalt de cuydado á Gerona, sabém que 's troba molt millorat y en plena convalescencia. Ens en alegrém molt

y desitjém no trigar gayre de tornarle á veurer entre nosaltres.

El temps segueix sech y fret, més fret del que deuría esperarse donada l'estació. Sant Marti sembla que vol retardar son estiuhet ó pot ser ens el negui que no fora pas estrany. Els pagesos están al bo de les sembres que 's fan en inmillorables condicions.

El Jefe de la secció del ferrocarril de San Joan les Abadeses, don Joseph Laguna, ab residencia á Vich, ha lograt l'aprobació del plan presentat pera 'l cambi del horari dels moviments dels trens.

El tren que surt de Barcelona á les 6'37 hores del mati del meridio de Madrid, sortirá á la mateixa hora, pero el que surt de la mentada ciutat á les 2'13 de la tarde, sortirá á les 5.

El tren que marxa de San Joan les Abadeses á les 4'75 del mati no te variació, pero 'l que surt de dita vila á la 1'54 de la tarde sortirá unes des hores després.

Ha comensat á publicarse á Sabadell una revista mensual, escrita en nostre llengua, titulada *Lo Pensament*.

Llegim en *El Ter* del 3 del corrent.

En la tarde del diumenge últim nostre particular amich y col·laborador don Ramón Madirolas, invitat per el President del *Fomento moral y material* d'aquesta vila don Joseph Poquí, doná una conferencia explicant les gestions que realisá en Madrid ab motiu de haber sigut cridat allí per el ex-Ministre de Agricultura, Industria, Comers y Obres públiques don

Rafel Gasset á fi de que l' informés de les qualitats que distingeixen al cereal Madirolas que fou premiat ab Medalla d' or en la Exposició de París y medis adequats pera la propagació de dit cereal.

Com al propi temps interessá el senyor Madirolas al allavors Ministre alguna mellora de reconeguda utilitat; una d' elles, l' amplada del pont de la carretera de Vich á Olot, sobre 'l riu Ter, manifestá que la constitució del Govern-Azcárraga no era obstacle pera gestionar el logro de la obra referida, y que per tant se ofería pera ell ab majors esperances, si caben, ab la seguretat de que no deixaria de la má al indicat assumto si la Corporació municipal ó el Foment li daban forma convenient.

Es molt d' agrahir l' oferiment de nostre ilustrat amich y abriguém la confiança de que será acceptat ab satisfacció per l' Ajuntament, com ho sigué per la numerosa concurrència que oplia bona part del saló més espayós dels del Foment.

El dijous passat una dona que estava ohint missa en l' iglesia de Nostra Sra. del Carme, tingué un ataque tan violent que morí al poch rato.

El dia de Tots Sants, se celebrá l' acte de la adjudicació de premis als autors llorejats en el Certamen d'enguany de la Associació Literaria de Gerona. El president del Jurat don Marián Bassols, llegí 'l discurs de obertura que fou rebut ab aplausos, trevall conciensut del quin es impossible ferse càrrech ab sa sola condició. Resultaren premiats els senyors següents:

Premi de la Reyna.—Rvt. don Antoni Taulet y Vilaplana. Primer accésit.—D. Francesch Ubach y Vinyeta.

Segón accésit.—D. Joseph Paradedá y Vila.

Premi de la Diputació Provincial.—D. Joseph Garriga y Lloró.

Premi de l' Ajuntament.—D. Joan B. Torroella.

Accésit al premi del Marqués del Busto.—D. Joseph Paradera y Vila.

Premi de don Ferrán Puig y Mauri.—D. Manel Fius y Palá.

Premi dels Comte de Casal y Marqués d' Aguilar.—D. Salvador Sampere y Miquel.

Premi de la Associació literaria.—D. Francisco Viver y Puig. Primer accésit.—D. Miquel Juanola y Marés. Segón accésit.—D. Joseph Garriga y Lloró. Tercer accésit.—D. Joseph Vancells.

Ahir dissapte, á dos quarts de deu del vespre, se reuniren á l' Atenéu Barcelonés, els senyors designats pera formar part de la Comissió que s' ha d' ocupar de l' organisació d' un meeting de protesta contra les corrides de toros y espectacles semblants.

Demá sortirà 'l primer número de la revista *La Universitat Catalana*, butlletí dels estudiants catalans.

La companyia del Nort ha comensat á reformar els rellotjes de les estacions, al objecte de portar á cap la modificació d' hores que ha de regir desde 'l dia 1 de Janer del any vinent.

L' arquebisbe de Sevilla doctor Spínola ha iniciat una suscripció pera regalar á S. S. Lleó XIII el calser d' or ab que celebrarà la primera missa del sigle XX y excita á n' els católichs á que contribueixin á l' ofrena.

Ha sortit el primer número de la revista artística literaria *La Il·lustració Llevantina* (2.ª època), y que està presentada ab tal luxó y esplendides que resulta un aconceixement litogràfic y que 's pot comparar ab les principals publicacions del extranger. La revista està tirada en els acreditats tallers tipogràfics d'en Fidel Giró. El sumari que conté 'l primer número es el següent:

Grabats.—Promesa, dibuix per Joan Llimona.—Decorativa, per A. R.—Don Amadeu Vives y don Angel Guimerá, autors de la música y lletra de la ópera catalana *Euda d' Uriach* (fotografies de Audouard).—Tot-sants, dibuix de A. Utrillo.—Casament del príncep Albert de Bèlgica y la primpcesa Elisabet (fotografies del natural).—Palma de Mallorca: Pati, escala y galeria de la casa del marquès de Sollerich.—Decorativa, de A. Bosch.—Concerts Casals-Bauer, dibuix del natural, per F. Sardá.—

Retrats de don Joaquim Sorolla y don Marian Benlliure.—Arts industrials: Cartell de Saló.—Sport: El gimnàs Santanach.—El compte de *Largodiente*, cuento ilustrat per Huriaban.—Caricaturas, per Llopis.

Text.—Crònica de Catalunya, per Ferrán Agulló.—Croquis Barcelonins: El senyor Miquelet, per E. Boixet (il·lustracions de A. Mestres).—A Joana d' Arch (poesia), per Enriqueta Paler y Trullol (il·lustracions de A. R.)—Nostres grabats.—Notes valencianes, per Theodor Llorente.—Sport, per J. Elies Juncosa.—Bibliografia.—Curiositats y passatemps.—Anuncis.

Novetats.—Crònica parisiensa, per Juliette.—Nostres figurins.—De casa: Models de M. M. Castellá.

En resúm es una publicació digne de figurar en totes les cases y que ha vingut á omplir un buyt que 's notava en la premsa catalana.

Olor.—Imp. de N. Planadevall.—1900.

DEFUNCIÓNS Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde 'l 3 al 9 del actual.

Parroquia de Sant Esteve

DEFUNCIÓNS

<u>Dia</u>	<u>Noms y apellidos</u>	<u>Domicili</u>	<u>Estat</u>	<u>Anys</u>
4	Carme Cassà Buch.	Santa Pau	soltera	12
4	Ignacia Bertrán Brildi.	Sant Ferriol	viuda	66
5	Rosa Coll Bas.	Isabel II	soltera	13
7	Cecilia Quintana Sala.	Sant Esteve	casada	27
8	Rosa Brecha.	Girona	viuda	70
8	Llorens Torrent Campsalinas.	Mas Matas	viudo	64
8	Ramón Mitjá Obradó.	Firal	solter	10
9	Felip Torramilans Bover.	Sant Esteve	solter	36

Noys, 1. || Noyes, 0.

NAIXEMENTS

Noys, 1. || Noyes, 3.

Total defuncions, 9. | Total naixements, 4.

LA GRESHAM

COMPañIA INGLESA DE

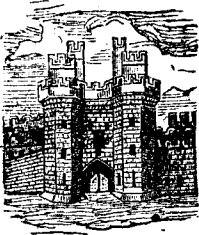
Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas.
LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales
vigentes como garantía para sus asegurados en España

Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 9.—BARCELONA.

LA PALATINE

COMPañIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 9.—BARCELONA.

Delegado en Gerona: D. JOSE BOSCH.—Ballesterias, 53, 1.^a

PROVIN L' EXQUISIT

LICOR CANIGÓ

De venta en Cafés y Botellerías

Representant y depositari, D. Félix Planagumá,

Sant Rafel, 23.—OLOT.

Casa Baleta

Frañelas llana (trage complert). . . . 2'95 pessetas
Id. cotó id. id 2'45 id.

GRAN VARIETAT EN MOSTRAS Y COLORS

mantas de llana, estracans, pells, pa-
neto y altres gèneros per la present
temporada a

PREUS REDUHITS

LO POSITIU

AVIS AL PUBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en els carrers de Sant Esteve, nùm 9, y Sant Tomás, 5, de aquesta vila que en lo mateix establiment s'ha rebut un complert y variat assortit de gèneros última novetat pera la estació d'hivern, y que 's confeccionan tra-
jos a mida desde 'l mòdich preu de 20 ptes. en avant, competint, d'aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les sastreries y basars de robes fetes més econòmichs de Barcelona y altres capitals.

Hi ha per vendre

Un Parayguero nou, ab rebaixa de preu.

Informarán en la impremta d'aquest setmanari.